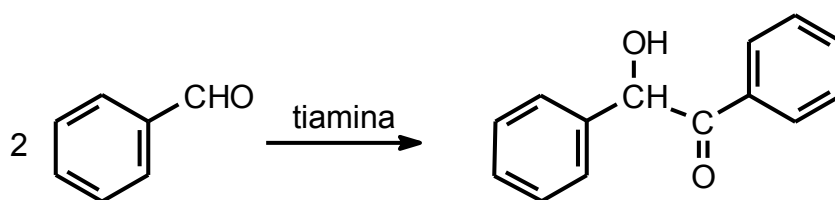
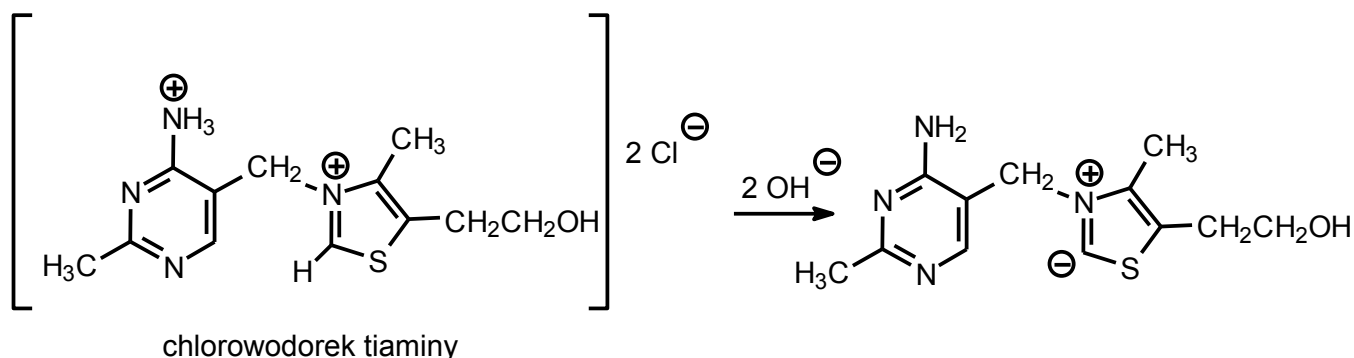

BENZOINA**Odczynniki:**

aldehyd benzoesowy	8,20 cm ³ (8,5 g, 0,080 m)
chlorowodorek tiaminy	1,35 g (0,040 m)
wodorotlenek sodu	2,50 cm ³ roztworu 4 %
etanol	

UWAGA: Aldehyd benzoesowy jest środkiem szkodliwym i drażniącym oraz charakteryzuje się intensywnym zapachem - praca pod wyciągiem, należy unikać kontaktu ze skórą!

W kolbce Erlenmeyera o poj. 50 cm³ rozpuszcza się chlorowodorek tiaminy w 4 cm³ wody i dodaje 15 cm³ etanolu. Kolbkę umieszcza się w łaźni lodowej na mieszadle magnetycznym i powoli, mieszając, wkrapla się najpierw roztwór wodorotlenku sodu, a następnie świeżo przedestylowany aldehyd benzoesowy¹ w taki sposób, aby temperatura nie przekroczyła 20 °C. Łażnię lodową usuwa się, do kolbki mocuje chłodnicę zwrotną i ogrzewa w łaźni wodnej o temperaturze 60 °C przez 1,5 - 2 godz.²⁾ Po zakończeniu reakcji, zawartość kolbki chłodzi się w łaźni lodowej, inicjując jednocześnie krystalizację produktu. Wydzielony osad sączy się na lejku Büchnera, przemywa niewielką ilością zimnej wody, a następnie kilkoma mililitrami oziębionego w lodzie etanolu.³ Surowy produkt krystalizuje się z małej ilości etanolu (ok. 40 cm³ na 5 g produktu)³ i otrzymuje czystą benzoinę o tt. 137 °C.

¹ Przedgon i pozostałość po destylacji umieszcza się w pojemniku **O** (ciekłe, palne, bez fluorowców).

² Alternatywnie, mieszanie reakcyjną w zamkniętym naczyniu można pozostawić w temperaturze pokojowej na dobę lub dłużej.

³ Przesącz umieszcza się w pojemniku **E** (roztwory etanolowe).